

Μαριάννα Τζιαντζή

Η τροπολογία που κατέθεσε χθες το υπουργείο Δικαιοσύνης και η οποία ποινικοποιεί κάθε απόπειρα παρεμπόδισης των πλειστηριασμών κατοικιών μάς μεταφέρει πολύ πίσω, γεωγραφικά και χρονικά.

Συμπτωματικά, αυτή την εποχή προβάλλεται μια νέα τηλεοπτική σειρά, το «Damnation», στην οποία, μεταξύ άλλων, αναπαρίσταται ένα πραγματικό γεγονός: οι πλειστηριασμοί της μιας (1) πεντάρας (penny auctions) που άρχισαν να πραγματοποιούνται στις Μεσοδυτικές Πολιτείες των ΗΠΑ στις αρχές της δεκαετίας του '30, στην εποχή της Μεγάλης Ύφεσης.

Τότε χιλιάδες αγροτικά νοικοκυριά έχαναν ή κινδύνευαν να χάσουν όλα τους τα υπάρχοντα, από τα γελάδια τους μέχρι την κούνια του μωρού, καθώς οι φάρμες τους ήταν υποθηκευμένες στις τράπεζες.

Μεγάλες αγροτικές εκτάσεις θα περνούσαν στα χέρια τραπεζών και επιχειρηματιών που θα τις εκμεταλλεύονταν με ορθολογικό τρόπο. Οι οικονομικά εξαθλιωμένοι αγρότες δεν μπορούσαν να ξεπληρώσουν τα χρέη τους γιατί οι χονδρικές τιμές πώλησης των αγροτικών προϊόντων, κατ' απαίτηση των τραπεζών, ήταν εξωφρενικά χαμηλές και δεν κάλυπταν το κόστος παραγωγής.

Μια από τις μορφές αντίστασης κατά των πλειστηριασμών ήταν η υπονόμευσή τους μέσω της πλέον χαμηλής τιμής πώλησης. Την ημέρα διεξαγωγής του πλειστηριασμού εκατοντάδες και μερικές φορές χιλιάδες αγρότες από τη γύρω περιοχή ή και όλη την πολιτεία, συν γυναιξί και τέχνης, περικύκλωναν το αγροτόσπιτο που θα έβγαине στο σφυρί μαζί με τα ζώα, το κτήμα, τα έπιπλα και τα κατσαρολικά.

Έφταναν με τρακτέρ, με μουλάρια, με αυτοκίνητα. Πολλοί «οπλισμένοι» με τσουγκράνες. Όλοι συνεννοημένοι να αγοραστεί η φάρμα από τον αρχικό ιδιοκτήτη της σε τιμή που δεν θα ξεπερνούσε τη μια πεντάρα.

Με τη μαζική παρουσία τους, την αποφασιστικότητα και τη δίκαιη οργή τους, μερικές φορές και με την ανοιχτή τρομοκράτηση της «άλλης» πλευράς, αποθάρρυναν και εμπόδιζαν κάθε επίδοξο πλειοδότη και ανάγκαζαν τον δημοπράτη, τον σερίφη και τους εκπροσώπους της τράπεζας να δεχτούν την κατοχύρωση της φάρμας με τιμές που κυμαίνονταν από 5 σεντς μέχρι λίγα δολάρια.

Όπως διαβάζουμε στο αποκαλυπτικό βιβλίο «*Hard Times*» (Σκληροί καιροί) του Σταντς Τέρκελ, η απελπισία ήταν ο μόνιμος σύντροφος των αγροτών. Σε κάποιες περιοχές προτιμούσαν να σκοτώνουν τα «υπεράριθμα» γουρουνάκια τους (συνήθως πνίγοντάς τα στο ποτάμι) παρά να τα πουλήσουν καθώς η τιμή που θα λάβαιναν δεν έφτανε για να αγοραστεί το καλαμπόκι με το οποίο θα έπρεπε να τα ταΐζουν. Στο «Damnation» βλέπουμε τους αγρότες να χύνουν το γάλα στο χώμα, σε βαθιά αυλάκια, να σχηματίζεται ένα μικρό λευκό ποτάμι.

Αντίστοιχα, στο αριστουργηματικό μυθιστόρημα «*Δεν υπάρχει συγγώμη*» του Αλφρεντ Ντέμπλιν, διαβάζουμε για τους αγρότες στη Γερμανία του Μεσοπολέμου, στην εποχή της κρίσης, που έχυναν το κρασί και το γάλα στο χώμα μες στη νύχτα, γιατί ντρέπονταν...

Στην Ελλάδα χιλιάδες άνθρωποι, που χρωστούν στις τράπεζες, αδυνατούν να πληρώσουν τις δόσεις τους

λόγω των χαμηλών μισθών και των άγριων περικοπών στις συντάξεις. Δεν είναι αγρότες, δεν έχουν γουρουνάκια να ταΐσουν αλλά παιδιά να αναστήσουν.

Μέχρι χθες ήταν «νοικοκυραίοι», αλλά τώρα κινδυνεύουν να γίνουν ανέστιοι – και δεν μιλάμε για τους λεγόμενους «στρατηγικούς κακοπληρωτές». «Στρατηγικός εξαθλιωτής» (επιτρέψτε μου το νεολογισμό) είναι το χρηματοπιστωτικό σύστημα, οι θεσμοί και η κυβέρνηση που υλοποιεί τις επιταγές τους.

Αν στην Άιοβα, στη Νεμπράσκα ή στο Οχάιο ίσχυε εκείνα τα χρόνια ένας νόμος σαν κι αυτόν που έφερε στη Βουλή η κυβέρνηση, τότε ο μισός πληθυσμός εκείνων των πολιτειών θα έπρεπε να βρεθεί στη φυλακή.

Οι συγκεντρώσεις στους χώρους διεξαγωγής των πλειστηριασμών θα κηρύσσονταν παράνομες, αν και τότε οι τράπεζες και οι επιχειρηματίες κατέφευγαν σε κάθε άλλο παρά νόμιμα μέσα για να αποτρέψουν τις απεργίες, τα αγροτικά μπλόκα και τις διάφορες κινητοποιήσεις.

Οι πλειστηριασμοί της μιας πεντάρας δεν ανέκοψαν το κύμα της εξαθλίωσης των αγροτών και την απώλεια των περιουσιών τους. Όμως ο πολιτικός τους αντίκτυπος ήταν υπαρκτός.

«*Which side are you on*»; (Με ποιανού το μέρος είσαι;) τραγουδούσαν στις αρχές του '30 οι απεργοί ανθρακωρύχοι και οι εξεγερμένοι αγρότες – ένα θρυλικό τραγούδι που ακούγεται και στο τηλεοπτικό «*Damnation*».

Μετά «και» τη χθεσινή τροπολογία, δεν είναι δύσκολο να απαντήσουμε με ποιανού το μέρος είναι όσοι θα την ψηφίσουν.

Πηγή: efsyn.gr